

ARXIU MONTSERRAT PUJOL. Nadal de 1999

Benvolguts:

El Nadal d'aquest any es caracteritza perquè ve a ser la porta d'entrada a l'any 2000. La nostra felicitació, doncs, mira cap al 2000, com a fita cronològica i simbòlica important i com a efemèride cristiana. No he trobat cap referència a aquesta data en l'obra de Montserrat Pujol, però em plau reproduir —com si fos d'ella— una composició de la poeta mallorquina Maria-Antònia Salvà (1869-1958), contemporània seva. [*escomesa* = salutació]

A LES DONZELLES DE L'ANY DOS MIL

Oh vosaltres, pressentides flors d'amor i gentilesa
que viureu quan mon passatge s'haurà fet esborradís;
jo us endreç per aleshores, amical, una escomesa
que s'allunya, de mos versos dins l'esbart voleiadís.

M.-A. Salvà

De M.P. reproduïm tres Nadales, probablement del 1952, que, si no del 2000, tanmateix ens parlen de la transfiguració del món, de la cursa formidable de la vida, dels astres del firmament...

*Clareja el jorn i és nevat:
després d'una nit tan clara
el món és transfigurat
i una dolcesa l'amara;
serrells transparents de gel
enjoien tota la terra.
Un àngel baixat del cel,
amb cants allunya la guerra.*

N A D A L E S (I, II i III)

*Entre el clamor de les trompetes
adorarem a Déu Infant;
com els pastors d'ànimes netes
vindrem a Vós; volem ser atletes
que cap soroll ens causi espant.*

*La Lluna guaita el bressol
de l'Infantó de l'estable,
i diu al seu company Sol:
—Sies amb el Noi amable.
I als estels, de un a un,
va dient: —Feu-li rodona.
I besant-lo a cada punt,
tots junts, li fan la corona.*

Ja que durant tot el 2000 els cristians commemoraran amb un Any Sant Jubilar aquest anivesari especial del naixement de Jesús, recordem el que ha significat per a la humanitat el seu missatge.

PENSAMENTS

I

*Feu que mai desoïm la Vostra crida,
esquivant amb menyspreu el bes de pau;
transformem-lo en missatge ple de vida
que deslliuri al que plora i és esclau. (1952)*

II

*On naveguem? La brúixola assenyala
el nord segur per a arribar bé a port.
El nord segur: el nord que amb un cop d'ala
assolirem quan vencerem la mort. (1965)*

Com a mostra d'aquesta fe en Crist, i també d'exercici literari, posem a la pàgina següent dos poemes correlatius, encarats.

PASQUA

*L'al-leluia amb sons de festa
treu les ombres i el dolor.
Ja grogueja la ginesta
i la prada és tot color.*

*Les campanes dins son calze
guarden notes exultants;
amb murmuris diu el salze:
Alegrem-nos tots, germans!*

*Ja el perfum de les nadales
s'ha esvaït, i enmig l'enyor
s'ha sentit un batec d'ales...
És que puja al Cel l'Amor.*

PASQUA

*L'al-leluia amb sons de festa
treu les ombres i el dolor.
Ja grogueja la ginesta
i la prada és tot color.*

*Les campanes joguinegen
entre notes exultants.
Les campanes joguinegen:
Alegrem-nos tots, germans!*

*Exhalem un clam de vida,
desterrem del cor l'enyor:
és la Pasqua que ens convida
a cantar cançons d'amor.*

ECOS DE L'ANY

El dia 14 de maig ens deixava l'amic Joaquim Saura, destacat i bon col·laborador, que ja sempre recordarem en els llibres de Montserrat Pujol *Que no s'ho emporti l'aire* i *Molinenques, i altres poemes*.

El compositor Josep Jacas i Estradé ha musicat i interpretat per a orgue el poema "Aquí em teniu, Senyor" i dos fragments de "Floreix pels camins la poesia pura", de Montserrat Pujol.

El dia 24 d'agost van visitar l'*Arxiu Montserrat Pujol* els fills de l'autora i altres familiars, al Monestir de Santa Maria de Solius.

LA CAMPANA

*Ets feixuga i dolça, i en el campanar
la mà que t'espolsa sempre et fa dansar.
Ta veu cridanera és per l'ensopit
herba remeiera que l'ha deixondit.
Llences a ple dia la teva cançó
feta d'alegria, feta de dolor.
I plores l'absència d'aquell que ha finat
i acuses presència del nou arribat.
Campana, campana, la del so més greu,
tu vibres ufana en lloar el Bon Déu.*

1959

L'ABRAÇ DELS ASTRONAUTES

*La ciència ha agermanat
dues ideologies,
enmig d'un món sembrat
de faules i follies.
Uns homes s'han unit
en abraçada forta,
voltats de l'infinit
que a un més enllà transporta.
Si aquesta unió es veiés
per tots consolidada,
dariem al progrés
també nostra abraçada.*

1975

Abans d'acabar el 1999, any internacional dedicat als ancians, us convido a llegir la bella *Carta* que un ancià, Joan Pau II, els acaba d'adreçar, així com els savis escrits de M. P. sobre la vellesa.